

Vi stiller derfor forslag om at fjerne en række tilskud til erhvervslivet fra finansloven. Tilskud skaber afhængighed, og en række virksomheder vil derfor få »abstinenser«, når tilskuddet fjernes, men der kommer en stærkere virksomhed, et stærkere erhvervsliv og et stærkere samfund ud af det bagefter.

8.1.7. Børn og unge.

Fremskridtspartiet er ikke modstander af børn og unge! Vi er ikke interesseret i at ødelægge privatøkonomien for de mange familier med børn og unge. Vi er derimod interesseret i at give familierne deres frihed tilbage. For bare få år siden kunne en familie forsørges af én person. I dag er der så lidt tilbage efter skat, at der skal to indkomster til. Så skal børnene passes af det offentlige. Det giver højere skatter. Så må forældrene tage to job hver. Så skal børnene passes i fritidsordninger. Det koster flere skattepenge, o.s.v.

Vi skal have brudt den onde cirkel. Derfor giver vi familierne skattelettelser på to måder. Vi hæver den skattefrie bundgrænse til 60.000 kr. Desuden indføres et familiefradrag. Det skal fungere på den måde, at alle børn også har en skattefrie bundgrænse, og i det omfang børnene ikke selv udnytter det, så kan forældrene gøre nytte af fradraget. Forældrene kan derved tjene ganske mange penge skattefrit.

Konsekvensen er selvfølgelig, at man stimulerer folk til at arbejde, men det er til hele samfundets glæde.

De offentlige tilskud til børnecheck, børnepasning m.v. skal herefter aftrappes og til sidst afvikles helt. Familierne får herefter frihed til selv at tilrettelægge sin hverdag. Vil man selv passe børnene og derved få en lavere lønindkomst, eller vil man tjene noget mere og så betale for at få børnene passet? I dag får den familie, som vælger at være to udearbejdende og børnene i offentlig betalt pasning, klart mere end den familie, som vælger selv at passe børnene. Løsningen på problemet er IKKE at give tilskud til, at folk selv passer deres børn – som foreslået af nogle partier.

Fremskridtspartiet er af den klare overbevisning, at det er bedst for børnene, at de bruger mere tid sammen med deres forældre, end tilfældet er i dag.

Offentlig autoriseret pædagogisk pasning af børn er ikke af det gode. Vores samfundsudvikling med stigende problemer for børn og unge er en understregning af dette. Forældrene vælger selv at få børn og må derfor påtage sit et større ansvar. Forældrene må planlægge (de har 9 måneder), hvordan de vil have dagligdagen disponeret. Der er mange kombinationsmuligheder med f.eks. deltidsjob, egen virksomhed, periodisk ansættelse o.s.v. Det er ikke samfundets opgave at tilrettelægge dette, men familiens opgave.

De forældre, som vælger at lade børnene passe af andre, skal så selv betale udgiften, efterhånden som tilskud afvikles. Det betyder IKKE, at vi får horrible priser som i dag, hvor en børnehavaplads kan koste over 100.000 kr. om året. Mange steder er der privat dagpleje, som koster langt under det halve. Et frit marked uden offentlige tilskud vil give et væld af prismuligheder og servicetilbud. Nogle har brug for nat-åben, andre for et par timer om formiddagen o.s.v. Hver familie aftaler selv sine behov for børnepasning med private udbydere. Argumentet mod skattefradragsløsningen er, at det jo kun vil gavne lønmodtagerne og ikke bistandsmodtagerne. Det er også helt rigtigt, men en bistandsmodtager har jo heller ikke brug for at få sine børn passet, eftersom vedkommende jo går hjemme hele dagen. Vores forslag er derfor målrettet mod at hjælpe de familier, som selv tjener sine penge, det er nemlig dem, der er fundamentet for vores velfærdssamfund.

8.1.8. Kulturområdet:

Fremskridtspartiet vil have en fri og uafhængig kultur.

Dansk kulturpolitik har udviklet sig til en klub af såkaldte kulturpersonligheder, som gennem repræsentation i forskellige udvalg og råd skiftes til at give hinanden tilskud og skulderklap for deres kulturelle virke. Dette synspunkt er der mange som har. Det skyldes ikke misundelse over ikke at være med i den eksklusive klub eller mangel på forståelse for den måde, hvorpå vi efter en særlig dansk afart af det repræsentative demokrati altid skal nedsætte folk i råd, udvalg, kommissioner.